

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXVII. Die Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XXVII. DIE OCTOBRIS.

P. PETRVS
BELLIDVS.

27 Octobris
Hispanus
Valentia.
1015. AETAT.
73. SOC. SS.
Campana.
Mortific.

Oratio ē

Crucifixus.

IN Aragonia natus, loco cui Ebro est nomen, celebraturque à campana mirabili quæ suo impulsu ipsa vtrō sonum edens calamitatum pluriū vates fuit. In ætate adhuc tenebra templi forniciem conscendebat, & ad singulas quibus tectum fulcitur columnas unam Sancti cuiuspiam imaginem affigebat. Mox nudatus, istic Stationes, quas vocant, celebrabat, sese flagellans ad singulas. In Societate, nunquam cilicium dimisit, etiam 70. annos natus: cædebat verò se usque ad sanguinem. Cibis aquam, saltem; vel cinerem aspergebat, ut gula vexaret. Potus illius fuit ferè aqua: & ieiuniorum diebus vesperi nulla collatio. Oculos nunquā erexit, nisi necessitas imperaret: ad focum ut accederet, nullo frigore adigi potuit. Morbis pluribus obnoxius, mortuo fuit quam viuo similior; altero oculo illi semper humido, & fluente. Nunquam ab aequali suo tenore discedebat, quicquid mali, etiam inopinanter, accideret. Duabus horis orabat ante alios manū; vnā cum aliis: Vesperi verò tot horis quot poterat, saluā obedientiæ lege atque officijs. Orationem à Christi cruciatibus inchoabat, mox ad attributa Deitatis mentem erigens, & voluntatem suam diuinæ voluntati mactans in holocaustum. Etiam interdiu in oratione absorpus aliquando cubiculum non inueniebat. Ad quemcunque in Sacramento pœnitentiæ audiendum vocagetur, ibat non minus quam si ab An-

gelo, Dei nomine, vocaretur. Visus est aliquando ab oratione prodire ore toto radiis illustri. Mirâ circa fidei mysteria luce in corde perfundebatur, Fiduciâ in orando fuit insigni. Cæsar augustæ cùm ægræ obstinate confessionem suaderet, nec persuaderet, cum socio se in preces dedit semel ac iterum; adeòque noctem illam totam pervigilatione solicita egit orans usque ad diluculum. Ægra mox confessa, consanuit, & SS. Sacramento in templo refecta est. Pro nobili quodam viro dum oraret, videre sibi visus est nigrum quandam, cuius manus altera descendebat ad terram, altera surrigebatur ad cælum. Et vox aiebat: Admone hominem pro quo oras, ut se ex sua parte disponat per emendationem vitæ, & faciendo aliquid Dei causâ, si vult obtainere quod petit. Monitus ille à Petro paruit, & obtinuit plus quam opraratur. Maria Montero benè licet inchoarit, desciuit tamen postea, seducta a spiritu vanitatis. Dicebat se habere campanam à S. Antonio sibi datam contra dæmones à quibus affligi se querebatur. Fingebat se rapi: ficto sanguine velut è capite manante, dicebat sudore sanguineo se madere: bombycem odoratis succis implebas, & ori imponebat; ut odor ille de ore illius fragore videretur. Mentiebatur & Christi, ac S. Francisci stigmata, è quibus arte malâ sanguis manans credulis imponebat. P. Bellidus, Archiepiscopi iussu illam diu examinavit, fraudes detexit eam conuertit. P. Augustinum Bernal B.V. quodam die vesperi monuit, ut B.V. rosarium recitaret; meminissetque se illo die illius recitandi fuisse oblitum.

ad

id quod ita se habere fassus est Augustinus. Alium Patrem dimidiā post octauam vespertinam horā monuit ut Completorium recitaret eo die obliuione omissem. Ita esse rem deprehendit laetus alter, & Officium executus, rogauit Petrum, unde id haberet. at ille sermonem aliò vertit. Ex vero prædictis fœminæ cuidam, filios parituram, quorum tres Societati nomen essent daturi : discedenti 8. Augusti anno 1615, ægro Coadiutori Ludouico Puyol disertè affirmauit statim ac Barcinonem appelleret, conualiturni. Vtrumque euenit. Fudem rogauit ut vbi primum per iter Marianum Serrati montem videret, illius nomine ter *Salve Regina* pronunciaret pro felici morte. Sibi enim per paucos vitæ dies adhuc superesse : & post trimestre decessit. Coadiutorum quidam vidit illum è lecto extractum, raptatum, pessimè habitum ; cui respondit Petrus : Nihil id esse : optare quidem dæmones ne illo die sacriss operaretur ; sed nihil euicturos. Alias ijdem illum suffocare tentabant, vestigiis quoque in collo inclinato & nonnihil obtorto relictis. Bis à procacissimis fœminis oblatum sibi turpe facinus fugâ euasit ; & ingenuo rubore fassus est, nihil se tunc, aut alias persensisse quod esset à tenerrimæ integratis legibus alienum. Ministri, ac Procuratoris officia diligenter exercuit, sancti nomine appellatus. Erant qui eius nomen aliud ignorabant hoc solo contenti. Nullius vñquam legis violatæ reum illum vidit ullus. Triduo ante mortem Crucifixi imaginem coram se collocari petiit, & dixit se ab illa dona singularia confectum ; eamque sibi locutam fuisse in varia occasione non semel. Dolores ingentes tanto animo, quiete, ac lætitia tolerauit, ut cœperit subtimere, ne quid illusionis cù in reforrè laterer.

Sub mortem dicente quodam : *Sursum corda* respondit : Iam est ibi. Fuit in Hispania tunc persona virtutis eximiae famâ nobilis, cui S. P. Ignatius vius est Angelis cinctus sàpius, & quadam vice cum SS. I E S V nomine intra pectus in corde aureis literis exarato. Hæc in octaua SS. Sacramenti in templo Deum supplex rogauit ; num nostri omnes, qui istic essent, salvi futuri essent, & audiuisse ferunt : Omnes qui hic sunt salubuntur. Interrogabti ; an cum purgatorio? Respondit Deus : Aliquos ituros ad breue purgatorium : tres tam (quos int̄ nominabat P Bellidum) le sine ullo purgatorio ad gloriam deducturum. Hæc sibi Bellidus, cum sub mortem audiret à Superiore narrari, respondit : Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto, &c. Et demum decessit felix.

P. G V I L I E L M V S:

BAILIVS.

CVM domi esset hilaris, atque Gallus Bittdegala 176
suauissimus, nunquam tamen Oct. 1610.
ullo ioco quenquam perstrinxit : &
foris totus fuit compositus ad seria. ztat. 63.
Cum hæreticis vi, & efficacitate mirabilis conferebat, adeò vt eos quibus
cum ageret, vel omnes vel ferè omnes
ad fidem adduceret. Santonas in fide
orthodoxa ita iuuit, vt iam inde à S.
Eutropio illorum Apostolo vix ullus
illo impensiū id feliciusque præstiterit. Vnde nonnulli illi acceptum refe-
runt Collegium Santonense, inò &
Pietauense. Ad aliquos ad bonam
mortem comparandos exiturus do-
mo, pro felici rei successu prius inclem-
enter se cædebat, idemque agebat
prius quam è pulpitô diceret ad con-
cionem : ad quam non ascendebat nisi
cinctus cilicio & lingua per aquam lu-
stralem.

Concio.

stralem expiatā. In Sacro manu diuinam Hostiam tenens; Da mihi, aiebat, Domine IESV, animas pro quibus victimā factus es salutaris.

P. IACOBVS
BOSGRAVIVS.

Anglus Ca-
liffi. 27. Oct.
1613. extat.
70. Soc. 50.

R eligionis Catholicæ odio ab Anglis captus quæstiōni subiectus, in catasto extensus, & cruciatus, ac in

exilium pulsus est. In Polonia mirum zeli documentum edidit, quod per ipsos 20. annos ad pauperes in Xenodochio Polonicè dicturus, conciones ad verbum memoriae mandarit è scripto. Feriā sexā à 20. annis ab omni penitus cibo potuque abstinuit usque ad mortem, quam obiit feriā sexā, quam inediæ illius constantiam perseneranter honorauerat amore Crucifixi.

XXVIII. DIE OCTOBRIS.

P. FRANCISCVS P. FRANCISCVS
LOPEZ. BAZANVS.

28 Octobris
Lusitanus
ad Goam.
1568.

Fides.

Anno 1556. Indiam ingressus, ibi ad annum usque 1568, impigritate insigni sudauit pro Euangelio Christi: quo demum anno cum Cocino Goam nauigaret, à Mauris Christianæ fidei perinfensis comprehensus, & pro Christianorum Sacerdote agnitus, rogatusque num Mahometum sequi vellat, cum id magno animo ac voce negans execraretur, postea quācum cum illo multis tam blandè quācum minaciter est actum, ille luculenter iterū vitam prius & potius quācum fidem à se deserendam testatus est: atque eapropter hasta illi altè in pectus, & ilia adacta est; tum acinace fissum caput, & corpus in mare projectum. Fuit Franciscus, vir ab animalium in salutem afferendarum desiderio planè impigro, ac disciplinæ religiosæ curatius obseruandæ amore insignitè laudatus.

Hic è clara Marchionum S. Crucis Domo natus Philosophiae, ac postea biennio Pontificio iuri operam dedit. Verum & familię splendorem, & ingenium, ac studia in Societate occulens, sub Francisci Aranæ nomine delituit per quinque annos inter labores domesticos, sedulus, & modestissimus Coadiutor. Re postea compertà studiis restitutus, benè multum profecit. B. Borgiæ suisu Sanctissimæ Synaxim per anni unius interuallum quoties percipiebat ed refecbat, ut voluntatem Dei exquireret in Indijs aecundis. In naui quā in Indiam vebatur suā fame alebat egenos: ægris assiduus ministrabat, rudes eruditiebat, denique inter 300. milites ac reliquos vectores religiosæ cuiusdam tranquillitatis piatatisque speciem induxit. Semper de se infirmè sentiebat, in id intentus, ut sese planè se ipso exueret. Indos verò se petere aiebat, ut experimento tentaret num arbor inutilis eo transposita aliquid forte alatura sit boni fructus.

P. GEOR-